

Nr 70

Utlåtande i anledning av motioner om behörighet för anställd att vara ledamot av försäkringskassas styrelse, m. m.

Andra lagutskottet har behandlat två till lagutskott hänvisade motioner, I: 850 av herr *Dahlberg* samt II: 1004 av herr *Fagerlund m. fl.*

I motionerna, vilka är likalydande, har hemställts, »att riksdagen beslutar att 18 kapitlet i lag om allmän försäkring omformas så att anställd kan väljas till ledamot i försäkringskassas styrelse och att styrelsen får rätt att delegera ärende även till företagsnämnd, samt att vederbörande utskott får i uppdrag att utarbeta lagtext i enlighet med förslaget.»

Utskottet har i den ordning 46 § riksdagsordningen föreskriver inhämtat yttrande över motionerna från riksförsäkringsverket. Vidare har, på utskottets begäran, Försäkringskassaförbundet och Försäkringsanställdas förbund yttrat sig över motionerna.

Gällande bestämmelser m. m.

De bestämmelser, som enligt motionärerna bör ändras, återfinns i 18 kap. 9 § resp. 11 § lagen om allmän försäkring. 9 § innehåller i första stycket regler om valbarhet för ledamot i försäkringskassas styrelse och i andra stycket jävsregler beträffande styrelseledamot. 11 § reglerar styrelsens befogenhet att delegera beslutsrätten i vissa frågor.

Enligt 9 § första stycket skall styrelseledamot vara svensk medborgare. Uppdraget får ej innehavas av den som är omyndig eller försatt i konkurs. Styrelseledamot får inte heller den vara som är ledamot i eller befattningshavare vid försäkringsdomstolen eller som är i riksförsäkringsverkets eller allmän försäkringskassas tjänst.

Hindret för vissa befattningshavare att vara ledamot i försäkringskassas styrelse tillkom genom en år 1961 vidtagen ändring i lagen om allmän sjukförsäkring. Dittills hade ej funnits något hinder för exempelvis sjukkassetjänsteman att vara styrelseledamot i sjukkassa, även i den kassa där han var anställd. Detta förhållande betecknades som olämpligt av socialförsäkringens administrationsnämnd, vars betänkande SOU 1960: 35 låg till grund för propositionen i ämnet. Föredragande departementschefen uttalade i propositionen (prop. 1961: 45, s. 226), att styrelsuppdraget med hänsyn till risken för intressekollisioner inte borde kunna utövas av den

som var anställd exempelvis i sjukkassas tjänst. År 1962 överfördes regeln med en redaktionell jämkning i lagen om allmän försäkring.

Jävsreglerna i 9 § andra stycket innebär att styrelseledamot ej får deltaga i behandling av fråga rörande avtal mellan honom och kassan eller rörande hans försäkring eller eljest hans rätt enligt lagen om allmän försäkring. Han får inte heller deltaga i behandling av annan fråga, vari han äger ett väsentligt intresse, som kan vara stridande mot kassans.

Enligt 11 § äger styrelsen bemyndiga styrelseledamot eller befattningshavare hos kassan att teckna kassans firma samt uppdraga åt sådan person att å styrelsens vägnar fatta beslut i de angelägenheter, beträffande vilka så lämpligen kan ske. Bestämmelserna anses innebära bl. a. att styrelsen icke äger delegera någon beslutanderätt till företagsnämnd.

Sedan den 1 juli 1968 gäller för försäkringskassorna nya bestämmelser om företagsnämnder till följd av ett avtal, som träffats mellan Försäkringskassornas förhandlingsorganisation (FKFO) och Försäkringsanställdas förbund (FF). Bestämmelserna ansluter nära till motsvarande bestämmelser om företagsnämnder inom statsförvaltningen, vilka meddelats i kungörelsen 1968: 104. En väsentlig skillnad råder dock så till vida som nämnderna inom försäkringskassorna icke äger besluta i frågor om ersättning eller belöning i förslagsärenden eller beträffande kostnader för personalvårdande åtgärder. I fråga om förslagsverksamheten gäller för kassornas del att vederbörande företagsnämnd skall yttra sig över inkomna förslag och om storleken av eventuell ersättning eller belöning. Företagsnämndens huvuduppgift anges i övrigt vara att såsom organ för samråd och information mellan kassan och de anställda verka för bästa möjliga arbetsresultat och arbetstillfredsställelse. Vissa frågor skall enligt bestämmelserna regelmässigt behandlas i nämnden innan kassan fattar beslut. Detta gäller särskilt organisatoriska, tekniska och ekonomiska problem, frågor om personalvårdande åtgärder och förhållanden som rör arbetseffektiviteten, samarbetet inom kassan och trivseln på arbetsplatsen.

Vissa uppgifter i anledning av motionerna

Som en allmän bakgrund till de frågor, som aktualiserats i förevarande motioner, lämnas här en redogörelse för åtgärder som inom den offentliga sektorn vidtagits i syfte att stärka företagsdemokratien. Redogörelsen är inte uttömmande utan tar främst sikte på förhållanden med anknytning till de i motionerna upptagna problemen.

För *statsförvaltningens* del innebär den ovan berörda kungörelsen att företagsnämnd regelmässigt kommer att finnas vid statlig myndighet med minst 50 anställda. Genom kungörelsen har företagsnämnd tilldelats beslutanderätt i vissa avgränsade frågor. Detta gäller beträffande ersättning

och belöning i vissa förslagsärenden samt i fråga om användningen av dels medel, som myndigheten disponerar för åtgärder som avses i Kungl. Maj:ts cirkulär (1966: 381) om bestridande av kostnader för vissa personalvårdande åtgärder m. m., dels ock medel som Kungl. Maj:t eller myndighet i annat fall beslutat skola användas för personalvårdande verksamhet av jämförlig natur.

Enligt det nyssnämnda cirkuläret äger myndigheten rätt att av sitt expensanslag bestrida kostnader för vissa angivna personalvårdande åtgärder, exempelvis avgifter för deltagande i konferenser eller för fritidsstudier. Det ekonomiska utrymmet för sådana åtgärder är dock begränsat till ett belopp som motsvarar tio kronor per anställd. Från detta belopp skall dessutom dragas av medel som anvisats särskilt för ifrågavarande ändamål.

Efter bemyndigande av Kungl. Maj:t har statsrådet Wickman i december 1968 tillkallat en delegation för *försöksverksamhet med företagsdemokrati i de statliga aktiebolagen*.

I direktiven för delegationen understryker statsrådet Wickman att företagsdemokratin i princip bör innebära medverkan av de anställda på alla beslutsnivåer i företaget. Olika grader av inflytande framhålls dock som tänkbara, från information och samråd till medbestämmande. I direktiven anges vidare som en naturlig utgångspunkt att inflytande i första hand är av intresse när det gäller frågor med direkta återverkningar på förhållandena för den enskilda individen, som t. ex. frågor om arbetets organisation och uppläggning och om arbetsmiljön i vidare mening samt personalfrågor som ej reglerats i kollektivavtal om löner och andra anställningsvillkor.

Efter bemyndigande av Kungl. Maj:t har statsrådet Löfberg i oktober 1969 tillkallat sakkunniga med uppdrag att utreda frågor angående *försöksverksamhet med fördjupad företagsdemokrati inom statsförvaltningen*.

I direktiven för de sakkunniga framhåller statsrådet Löfberg bl. a. att de allmänna utgångspunkter för en försöksverksamhet om en vidgning av företagsdemokratin, som angetts i direktiven för delegationen för försöksverksamhet med företagsdemokrati i de statliga aktiebolagen, bör gälla även inom den statliga förvaltningen. I försöksverksamheten bör enligt statsrådet Löfberg prövas förutsättningarna för och resultaten av bl. a. viss omfördelning av beslutsbefogenheter från nuvarande organ eller nivåer till andra organ eller nivåer inom myndigheten, där de anställdas erfarenheter och synpunkter kan få göra sig gällande i högre grad än nu. Försöken bör avse varierande grader av inflytande för de anställdas intressen i skilda delar av beslutsprocessen. De sakkunniga skall även klarlägga formerna för ett ökat personalinflytande, t. ex. i vilken utsträckning nuvarande företagsnämnder kan ges ökad befogenhet eller om andra institutionella verksamhetsformer bör införas som ger de anställda ökad medbestämmanderätt eller medinflytande.

På *det kommunala området* träffades år 1968 mellan de dåvarande tre

kommunförbunden och personalorganisationerna en central överenskommelse rörande företagsnämnder. Mellan parterna skall enligt överenskommelsen gälla Avtal angående företagsnämnder vid kommunala verk, sjukvårds- och övriga inrättningar — FÖN 68. Företagsnämnden är enligt avtalet organ för information och samråd mellan arbetsgivaren och de anställda. Nämnden har till uppgift att verka för en ändamålsenlig och rationellt driven verksamhet samt för ökad arbetstillfredsställelse och god samarbetsanda.

I anslutning till den centrala överenskommelsen rörande företagsnämnder antecknades följande att gälla mellan de centrala parterna.

1. På grund av innebörden av bl. a. 31 och 43—45 §§ kommunallagen — motsvarande i landstingslagen och kommunallagen för Stockholm — innefattar FÖN 68 icke någon befogenhet för företagsnämnd att fatta beslut om ersättning för förslag inom förslagsverksamheten eller andra ersättningar.

Kommunförbunden förbinder sig emellertid att verka för tillkomsten av en sådan ordning, att dylik befogenhet kan tilläggas företagsnämnd.

2. I syfte att främja företagsnämndernas verksamhet och den lokala arbetarskyddsverksamheten samt annan jämförlig lokal samrådsverksamhet mellan kommunerna och de anställda, inrättas *två centrala råd för samarbetsfrågor*, varav ett för det primärkommunala och ett för det landstingskommunala arbetsområdet.

Sådant centralt råd för samarbetsfrågor skall bestå av tolv ledamöter, av vilka sex utses av vederbörande kommunförbund, tre av Svenska kommunalarbetsareförbundet, två av TCO och en av SACO.

Rådet skall med uppmärksamhet följa utvecklingen på samarbetsområdet och i sådant syfte söka nära kontakt med motsvarande organ för samarbetsfrågor på arbetsmarknaden i övrigt.

Det antecknades vidare att i rådets uppgifter ingår att verka för en effektivisering av samarbetet i kommunerna samt att genom egen aktivitet eller genom andra organ bistå kommunerna på visst sätt i samarbetsfrågor.

Ledamöter i de två råden har utsetts, och råden är i verksamhet. I mars 1970 gjorde råden vart för sig ett uttalande om *försöksverksamhet med fördjupad företagsdemokrati*. Uttalandena har sakligt sett samma innehåll. I resp. uttalande anføres bl. a. följande.

Vid rådets överläggningar har parterna uttalat ett positivt intresse för försöks- och experimentverksamheten inom detta område (fördjupad företagsdemokrati). Arbetet bör syfta till att ge praktiska erfarenheter av en rad former för utvidgad företagsdemokrati, vilka ofta omnämns i den allmänna debatten.

Försöks- och experimentverksamheten kan innefatta olika åtgärder. Väsentliga insatser för en fördjupning av företagsdemokratin kan göras inom företagsnämndsavtalets ram. Enligt rådets mening är det angeläget att få praktisk erfarenhet av sådana utvecklingsmöjligheter. Andra insatser för en utveckling av företagsdemokratin kan förutsätta åtgärder utanför det

existerande avtalssystemet. Det är angeläget att även sådana former blir praktiskt utprovade.

Rådet har enats om dels att försöks- och experimentverksamheten bör ske på olika nivåer i förvaltningens organisation med tonvikten lagd på den enskilde arbetstagarens möjligheter till ökat inflytande, dels att experiment med varierande grader av inflytande från de anställdas sida bör komma i fråga.

Som exempel på sådan försöks- och experimentverksamhet anges i uttalandena medverkan av de anställda i följande avseenden: i rationaliseringsverksamheten, vid personalpolitikens utformning, med samråd i olika former vid urval av arbetsledare, personalmän m. fl., i olika former vid överläggning med företagsledning, genom representation i resp. förvaltningsstyrelse etc.

Råden uttalar vidare att försöksverksamheten förutsätter att lokala överenskommelser träffas mellan parterna efter överläggningar i företagsnämnden.

För närvarande pågår undersökningar inom råden rörande bl. a. frågan om beslutanderätt för företagsnämnderna och frågan om representation för personalorganisationerna i kommunala nämnder och styrelser.

Tidigare behandling av liknande förslag

Motioner med yrkanden på företagsdemokratins område har förekommit i riksdagen vid ett flertal tillfällen under senare år. Motionerna har bl. a. innehållit förslag om statliga utredningar rörande en utbyggd företagsdemokrati inom såväl den privata som den offentliga sektorn. Krav har vidare framförts om sådana förändringar i företagsformerna för den offentliga verksamheten som skulle tillförsäkra de stats- och kommunalanställda största möjliga mått av medbestämmande i lämplig omfattning. Riksdagen har avslagit samtliga motioner med hänvisning till den av arbetsmarknadens huvudorganisationer hävdade uppfattningen att frågorna borde avgöras genom förhandlingar och överenskommelser mellan berörda parter (ABU 1965: 23, 1966: 11, 1967: 53).

Vid 1968 års riksdag framställdes på nytt motionsyrkanden om nya initiativ i syfte att vidareutveckla företagsdemokratien inom såväl den offentliga som den privata sektorn. Bl. a. framhölls som önskvärt att de anställda borde få rätt till representation i företagets styrelser. Vidare betonades att uppmärksamhet borde ägnas frågan om vilka former av en utbyggd företagsdemokrati som kunde förenas med gällande rättsgrunder inom den statliga och kommunala sektorn. Motionsförslagen om en statlig utredning avstyrktes enhälligt i remissyttranden från de fackliga centralorganisationerna. I sitt av riksdagen godkända utlåtande nr 32 uttalade bankoutskottet bl. a. följande:

Icke utan grund kan det hävdas att de steg som hittills tagits på företagsdemokratis område kännetecknas av en viss återhållsamhet. Från skilda utgångspunkter kan radikalare åtgärder föreslås. Enligt utskottets mening ligger det emellertid ett stort värde i att reformverksamheten på detta område drivs fram av parterna själva och i enighet dem emellan. Det kan tas för givet att de uppslag som framförts i de nyssnämnda motionerna kommer att beaktas vid parternas fortsatta gemensamma utredningsarbete. Att mot arbetsgivar- och arbetstagarorganisationernas samfälliga vilja tillsätta en statlig utredning i syfte att söka ytterligare stimulera reformverksamheten på företagsdemokratis område finner utskottet inte ändamålsenligt.

I motioner vid *årets riksdag* har hemställts bl. a. om förslag till lagändringar i syfte att undanröja hinder för representation från personalorganisationerna inom offentlig verksamhet i nämnder och styrelser. Vidare har framförts motionskrav med sikte på att få till stånd försöksverksamhet med företagsdemokrati inom de kommunala sektorerna. Motionerna avslogs av riksdagen efter hemställan av *konstitutionsutskottet* i dess *utlåtande nr 35*. Utskottet, som behandlade motionerna uteslutande från kommunala utgångspunkter, erinrade inledningsvis om den pågående verksamhet inom kommunsidan på förevarande område, för vilken redogjorts i föregående avsnitt. Härefter fortsatte utskottet:

De spørsmål som tas upp i motionerna är sålunda föremål för behandling av parterna på det kommunala arbetsområdet. Enligt utskottets mening ligger det närmast till hands att avvakta resultaten av den väntade försöksverksamheten med fördjupad företagsdemokrati inom den kommunala förvaltningen. Även resultaten av försöksverksamhet med fördjupad företagsdemokrati inom statsförvaltningen torde vara av intresse i sammanhanget. Något initiativ från riksdagens sida synes därför inte erfordras för närvarande.

Remissyttrandena

Förslaget om borttagande av hindret för anställd att vara ledamot i försäkringskassas styrelse tillstyrks av *Försäkringskassaförbundet* (FKF) medan *Försäkringsanställdas förbund* (FF) förklarar sig inte vilja motsätta sig förslaget. FF tillägger att lagen samtidigt bör ändras så att den lokala fackföreningen får rätt att utse representant(er) i kassornas styrelser.

FKF har berett kassorna tillfälle att yttra sig över motionerna. Inkomna yttranden, sammanlagt tio stycken, är bilagda FKF:s yttrande. Sex av kassorna tillstyrker förslaget om rätt för anställd att vara ledamot i försäkringskassas styrelse medan två avstyrker detsamma. Två av kassorna förklarar sig vilja gå ett steg längre och föreslår att de anställda i kassan genom sin fackorganisation får rätt att utse en ledamot i kassans styrelse. Ett par av kassorna framhåller, att undantag från valbarhet bör göras för direktör hos försäkringskassa. I yttrandet från Jönköpings läns allmänna försäkringskassa upplyses, att kassan genom styrelsebeslut berett de fack-

ligt organiserade inom kassans verksamhetsområde rätt att utse en ledamot, som äger närvara vid styrelsesammanträdena med yttrande- och förslagsrätt. Enligt yttrandet är det i motionerna framförda önskemålet på detta sätt i väsentlig mån beaktat hos kassan.

Riksförsäkringsverket framhåller i sitt yttrande att jävsreglerna i 18 kap. 9 § andra stycket lagen om allmän försäkring främst är anpassade för andra situationer än de som kan uppkomma genom tjänstemannaställningen. Enligt verket synes reglerna — i motsats till vad motionärerna gör gällande — knappast vara tillräckliga om kassatjänsteman skall vara valbar till ledamot i styrelse. Verket anför vidare:

Riksförsäkringsverket kan för sin del inte finna att ett borttagande av bestämmelserna om förbud för kassaanställd att vara ledamot av kassastyrelse skulle utgöra en åtgärd till främjande av det syfte motionärerna anger. Om man bortser från ordförandeposten och de ledamotsposter, som tillsätts av socialstyrelsen och länsstyrelse och på vilka genomgående läkare resp. länsstyrelsetjänstemän förordnas, skulle de kommunaltillsatta posterna komma att vara öppna för kassatjänstemän. De ledamöter som tillsätts på dessa mandat har till uppgift att bevaka allmänhetens, d.v.s. de försäkrades, intressen i verksamheten och att ansvara för detta inför sin uppdragsgivare. Mandatets inriktning måste givetvis gälla även den styrelseledamot som är tjänsteman i kassan, och den föreslagna konstruktionen förefaller således vara föga ägnad för det företagsdemokratiska syfte som skulle ligga bakom mandatet enligt motionärernas önskan. Från dessa synpunkter synes förslaget inte komma att ge den åsyftade personalrepresentationen i kassastyrelserna.

Förslaget om viss beslutanderätt för företagsnämnd förordas av *FF*, som uttalar bl. a. följande:

FF, som företräder så gott som all personal inom försäkringskassorna, har med arbetsgivarparten, Försäkringskassornas förhandlingsorganisation, upptagit frågan om att inom kassorna uppnå en stärkt och fördjupad företagsdemokrati. Parterna är fullt eniga om att de anställdas möjligheter att påverka och erhålla inflytande över det egna företags politik och de förhållanden som råder på den egna arbetsplatsen bör förbättras. Vidare råder enighet om att förutsättningar måste skapas för ett aktivt deltagande i beslutsfattandet inom alla beslutsnivåer. Parterna har, för att närmare utvärdera formerna för ett ökat personalinflytande, enats om att genomföra viss försöksverksamhet inom kassorna. Det förtjänar nämnas att kassorna överlag visat ett stort intresse för den planerade försöksverksamheten.

FKF ställer sig tveksamt till förslaget. Enligt förbundet bör man i första hand pröva befintliga möjligheter till delegation av beslutanderätten till enskilda personer. Möjligheterna att ytterligare utvidga det medinflytande, som nuvarande företagsnämndsavtal ger, bör dessutom prövas innan den i motionerna förordade åtgärden vidtas. Av de allmänna försäkringskassorna tillstyrker tre förslaget medan fem motsätter sig detsamma, de sistnämnda med hänvisning bl. a. till de möjligheter nuvarande företagsnämndsavtal ger och till det ansvar kassastyrelsen har i ekonomiska frågor.

Av riksförsäkringsverkets yttrande framgår att verket inlett överläggningar med en inom finansdepartementet tillsatt delegation med uppgift att utreda frågan om företagsdemokrati hos statsmyndigheterna. Enligt verkets mening bör inga åtgärder av det slag motionärerna förordat för försäkringskassornas del vidtas förrän man genom delegationens fortsatta arbete erhållit en någorlunda hållbar grund för frågan om vilka former en vidgad företagsdemokrati lämpligen kan ta hos ett offentligt organ. Verket erinrar vidare om det huvudsakliga innehållet i företagsnämndsavtalet för försäkringskassorna och i Kungl. Maj:ts cirkulär (1966:381) till statsmyndigheterna om bestridande av kostnader för vissa personalvårdande åtgärder. Verket framhåller, att den omständigheten att företagsnämnderna icke äger beslutanderätt i fråga om belöningar i förslagsverksamheten och dispositionen av medel för vissa personalvårdande åtgärder inte innebär, att kassornas personal undandragits motsvarande förmåner. Verket fortsätter:

Det förtjänar anmärkas att de belopp som försäkringskassorna utbetalar för de ändamål som för statsförvaltningens del avses i nämnda cirkulär är avsevärt större än cirkuläret för sin del medger och att enbart det stöd som kassorna lämnar för studieändamål är så betydande att de medel, som skulle kunna utgå om cirkuläret tillämpades för kassorna, skulle reduceras till det minimibelopp av fem kronor per befattningshavare, som cirkuläret anger. Skulle man vidta sådana åtgärder att företagsnämnden finge fri dispositionsrätt till personalvårdande medel — vilket i så fall med hänsyn till motsvarande bestämmelser avseende statsförvaltningen förmodligen skulle komma att röra sig om högst blygsamma belopp — skulle detta dessutom analogivis få kompenseras genom motsvarande minskning av den ekonomiska insats för personalvård som förekommer genom beslut av kassastyrelsen.

Utskottet

Enligt 18 kap. 9 § lagen om allmän försäkring får den som är anställd vid allmän försäkringskassa inte vara ledamot i styrelsen för sådan kassa. I 11 § samma kapitel regleras styrelsens befogenhet att delegera sin beslutanderätt i vissa frågor. Denna befogenhet är dock begränsad så att delegation kan ske endast till styrelseledamot eller befattningshavare vid kassan.

I förevarande motioner hävdas att de angivna bestämmelserna utgör hinder mot att man inom försäkringskassorna bedriver sådan försöksverksamhet med företagsdemokrati, som påbörjats inom den statliga sektorn. Enligt motionärerna kan det i dagens samhälle inte vara riktigt att ha en lag, som förhindrar de anställda att delta i sitt företags ledning. Motionärerna framhåller vidare, att försäkringskassans styrelse saknar möjlighet att delegera sin beslutanderätt till företagsnämnd inom kassan, exempelvis i frågor om ersättningar inom förslagsverksamheten. I motionerna hemställs om omedelbara lagändringar i nu angivna hänseenden.

Utskottet kan i allt väsentligt instämma i de synpunkter som framförs i motionerna. För att främja den pågående utvecklingen på företagsdemokratins område är det enligt utskottets mening angeläget att man tillvaratar de möjligheter som erbjuds att bredda de anställdas medinflytande på skilda områden inom arbetslivet. Denna inställning kommer också till uttryck i direktiven för utredningarna angående den försöksverksamhet på området, som nu bedrivs inom den statliga sektorn. Det är enligt utskottets bedömning mindre väl förenligt med dessa strävanden att bibehålla sådana generellt utformade lagliga hinder mot personalrepresentation i en styrelse, som motionärerna påtalar. Det kan knappast heller anses väl-motiverat att i fråga om beslutanderätten för företagsnämnd inom allmän försäkringskassa uppställa andra begränsningar än de som nu gäller beträffande företagsnämnder inom statsförvaltningen. I likhet med motionärerna anser utskottet således att de påtalade bestämmelserna i lagen om allmän försäkring bör ändras i linje med motionärernas önskemål. En sådan ändring bör dock föregås av översyn och närmare utredning i lämpligt sammanhang.

Vad utskottet sålunda anfört bör bringas till Kungl. Maj:ts kännedom. Utskottet får alltså hemställa,

A. att riksdagen i anledning av förevarande motioner, I: 850 och II: 1004, i skrivelse till Kungl. Maj:t som sin mening ger till känna vad utskottet anfört om en översyn av vissa bestämmelser i 18 kap. lagen om allmän försäkring; samt

B. att motionerna, i den mån de ej kan anses besvarade genom utskottets hemställan under A., inte föranleder någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 3 november 1970

På andra lagutskottets vägnar:

AXEL STRAND

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herrar Strand (s), Dahlberg (s), Hübinette (m), Österdahl (fp), Andreasson (cp), Ivar Andersson (s) och Axelson (fp);

från andra kammaren: herrar Fredriksson (s), Göransson (s), Jonsson i Mora (fp), Nilsson i Kalmar (s), fru Sigurdsen (s), fru Nilsson (cp), herrar Aldén (s) och Åkerlind (m).

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.